

ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

Manolis Kalomiris

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΩΝ ΑΝΙΔΕΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Symphony No. 2. "Of the Good and Simple People."

Η Ορχήστρα και Χορωδία της Βουλγαρικής Ραδιοτηλεόρασης

The Orchestra & Choir of the Bulgarian Radio & Television

ΦΙΔΕΤΖΗΣ • ΧΑΤΖΙΑΝΟ

Fidetzis

Hatziano

Μανώλη Καλομοίρη (1883-1962) Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΩΝ ΑΝΙΔΕΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ (1931)

Α Πλευρά: Ι. Στον Κάμπο. Allegretto vivo. ΙΙ. Ειδύλλιο στα χωράφια. Moderato ma non troppo lento. Β Πλευφά: III. Κοντά στη στιά.(Η γριά Βαδάμ). Scherzo.

Ι. Στο Βουνό. Finale.
 Η Ορχήστρα και η Χορωδία της Βουλγαρικής Ραδιοτηλεόρασης.
 Αρχιμουσικός: Βύρων Φιδετζής. Σολίστ: Μαρκέλα Χατζιάνο (μεσόφωνος).

Διδασκαλία Χορωδίας: Μιχαήλ Μίλκωφ. Κοντσερτίνο: Ιδάν Πέεφ. Παραγωγός: Χάρης Πολιτόπουλος

Η 2η Συμφωνία του Καλομοίρη, γράφτηκε από το 1925 μέχρι το 1931. Παίχτηκε για πρώτη φορά, στις 10 Ιανουα-ρίου 1932, στο Θέατρο Ολύμπια από την ορχήστρα του Ωδείου Αθηνών και χορωδία των μαθητών του Εθνικού Ωδείου, με διευθυντή το Δ. Μητρόπουλο και σολίστ την Ελένη Νικολαίδου. Από τις αφηγήσεις της κόρης του συνθέτη για τις τεράστιες δυσκολίες που αντιμετώπισε η χορωδία και η ορχήστρα, με την υπερδολικά μοντέρνα - για την εποχή εκείνη - γραφή του Καλομοίρη, γνωρίζουμε ότι το έργο δεν ευτύχησε στην πρώτη του εκτέλεση. Ξαναπαίχτηκε για πρώτη φορά. μετά από 54 χρόνια, στις 9 Σεπτεμβρίου 1986, στο Φεστιβάλ Αθηνών, από τους ερμη-Σεπτεμόριου 1986, στο Φεστιδάλ Αθηνών, από τους εφμη-νευτές του παρόντος δύσκου. Μετά το θάνατο του Καλο-μοίρη, το 1962, δρέθηκαν πάνω στο γραφείο του, 42 οελίδες, η αρχή νέας επεξεργασίας της συμφωνίας. Ο Βύρων Φιδετζής, για την ηχογράφηση, έλαδε υπ΄όψη του όλα τα υπάρχοντα χειρόγραφα καθώς και τις υποδείξεις του Καλομούρη από τις 42 σελίδες του 1962. Το πρώτο μέρος της συμφωνίας - Στον Κάμπο, Αllegretto νίνο, γραφμένο στα 5/8 έχει διευφυμένη φόρμα σονάτας. Το πύριο θέμα εισάγεται στην αρχή του έργου από το σγγλικό κόρνο. Από αυτόν τον πυρήνα πηνάζουν στεδόν όλα τα θέματο το κισάγεται στην αρχή του έργου από το αγγλικό κόρνο. Από αυτόν τον πυσήνα πηγάλουν σχεδόν όλα τα θέματα του έργου. (Η θεματική ενότητα χαρακτηρίζει τον Καλομούρη γενικότερα.) Είναι έντονα πολεφυθμικό, με αλλαγές του πεντάσημου ρυθμικού σχήματος από 3-2 σε 2-3, με αποκορύφωμα, την CODA όπου ο Καλομούρης χρησιμοποιεί ταυτοχρογια ρεθμικός όπως 4/8 και 5/8 δασιζόμενος στο κοινό πολλαπλάποι. Το δεύτερο μέρος, «Ειδέλιο στα Χωράφια» - Moderatio ma που τεορρο lento, έχει τη μορφή Α-Β-Α, και η χορωδία τρεγουδάει δέχως λόγια. Ο Καλομούρης έχει πιά γνωρίσιει τους Γάλλους μπρεσοσονιστές και τα δεδάγματα τους είναι ορατά στην ενορχήστρωση και τη χρήση της χορωδίας σ' αυτό το μέρος. Το ποίημα που μελοποίησε ο συνθέτης στο τρέτο μέρος. Σολετο, «Κοντά στη στιά», «Η γριά Βαβάμ», είναι του γάλλου ποιητή Jean Richepin, σε μετάφραση Ζ. Παπαντωνίου.

Η Γριά η δαδάμ καλά υστιρνά, ταϊρνά-ταϊρνά. Σδούρα τ' αδράχτ' στριφορισγονά. Η δάδου η γρισόλα η αφεντιά τ'ς πήγε με τη ρόκα στην αγκαλιά τ'ς κ' έκατοι κατά κοντά στ' φουπά τ'ς. Κ' οι τέο θοι που θα μας παν αλλοί, ταϊρνά-ταϊρνά, στουν άλλουν ύτινου ώρα καλή κ' οι τέοσερ' π'θα μας παν ολνούς και τ'ς παραλήδις και τ'ς αλ'νους. Φέραντ τ'ν κάσοα την μακριά κ' ήρθαν κι' τ'ς είκαν: 'Αίντι Γριά! - Πιδιά μ' να 'ρθω μετά χαράς, ταϊρνά-ταϊρνά, σδούρα τ' αδραχτ' στεμφορισγού, δουλήθη να με πάρει ο θεός, δόξα Σοι Κύρει των Δεννέ! Πιδιά μ' να 'ρθώ να πάω καλιά μ', σταθήτε να τιλείκουου τ' δλετά μ', σταθήτε να τιλείκ στασητε να τεκποσου τ΄ οκεια μ΄. -- Ως που να γνέεις κυρό δαθά, ταϊρνά-ταϊρνά, σδούρα τ΄ αδραχτ΄ στρεφογιογιά, ως που να γνέεις, θα μας νυχεόεις κ είμαστε Αίγο διαστικού. σι καφτερούμι ά θα μας δόεις, οι καρτιρότημα το του μας συτές, πέντε παγούρια με ρακέ.

- Ρακί δεν έχου στου κατούί, ταἰρνάι-ταἰρνάι, κι οέλο τ'αδραχτ' στριφογιανά.

- Δος μας παρά κι αυτός κιρνάει.

- Έχου σ' κείνου του ταράπ.
Τουν πήραν τουν παρά κι χράπ! Παν κουφνιαχτός στο μαγαξί. Κι άφκαν τη γριά δαδάμ να ζεί. Μια οκά, δυό οκάδες, τρείς. Χάι - Χάι, Ταιρνάι-ταιρνάι. έρμο ρακί πως γαργαλάτι. Βέδα ορέ, δίδα κι' άλλη μιά, τάπα κ' οι τέσσροι απ' του μεθύο' τη δάδωμ' την έχν αλησμονήσ'. Κ΄ η δάδου απώγνίθι πουλί, Ταϊρνάϊ-ταιρνάϊ την πήρε ου έπνος σαν του πλί.

Κειά στ' φοντιά τ'ς απ'γίνει σταχτ'. Κί μιτά τ' άφνα σαν του πλί κί μιτά γυρο 'η γομά στ' αδραχτ'. 'Αντι κι νίχτονο' γραφα. Γύρσαν κ' οι τέοσερ' πω-πω-πω μ' ένα χαρούμινο σκοπό. Βαζίζοντας εδώ κ' εκεί τύφλα και σονιπ' απ του φακί. 'Αί να απάμε πουδιάλά. · Αί να σι πάμε, τραϊλαλά, στα κυπαρέσια απ'κατ' τα ψηλά. Κι μι κουτρόνια κι σφυριά ταίρνά, γκαπ-γκοπ, ταίρνά, γκαπ-γκοπ κι μι σκιπάρνια κι σφυριά έδαλαν στ'ν κάσσα τα καρφιά έδαλαν στ'ν κάφοσα τα καρφιά και τ'ν καρφούνον απ' κατ ακ' παν κι τ'ν καρφούνον απ' κατ ακ' παν κι τ'ν καρφούνον τη κι παν. Κι ακ' του μεθύο', Χάι Χάι Χάι, Ταϊρνάι-ταϊρνάι κι ότας δι γλείπαν ούτε τη μέτ' τς, η κάφοσα τ'ς φαίνουνταν δαφειά κα δεν καπάλαδαν τη γρεά πός την αληφιονήσανε στο σπιτ'ς. Η γριά η δαδάμ, Ταϊρνάι-ταϊρνάι, στού χο τ' αδράχ' στοφοργιγονάει. Η γριά μι τ' άφουστά υσταργά. Δόξα Σοκ Κόριε τον Δυνά! Η γριά η δαδάμ η αφεντιά τ'ς, γνεθ' κι θα γνεθ' κοντά στ' φουτιά τ'ς.

Το μέρος έχει δημοτικό χρώμα που δένει με την τοπική ρουμελιώτικη διάλεκτο του ποιήματος και τη μορφή της Γριάς Βαδάς και αποτελεί άριστο δείγμα της ικανότητας Ιούας Βαίδας και απότελει άφωτο δείγμα της ικανότητας του Καλομούρη να επεξεργάζεται χροματικά τους «τρό-πους» της δημοτικής μας μουσικής. Το τέταφτο μέφος -Allegro - «Στο Βουνό», ενώ αρχίζει με ένα οφρητικό allegro, καταλήγει σ' ένα μουφολόγι, όπου ένα οόλο διολί συνοδεύει τον θρήνο «Κλάτφτε μάτιαμ" κλάτφτε.», ως το τέλος του έργου. Ο πλήρης τίτλος του τέταρτου μέφους είναι «Πάρε μ" απάνιο στο δουνό τι θα με φάει ο κάμπος. » Μήπως δεν είναι τυχαία η εκλογή του στίχου: Μήπως ο Καλομοίοης μετά το θάνατο του γιού του, Γιαννάκη (1923). ξαναθυμάται τη λαχτάρα του «Γιαννάκη του Τραγουδιστή» για τα ψηλά δουνά, που τραγούδησε στο «Δαχτυλίδι της

Ο Καλομοίρης αφιέρωσε το έργο σε δυό πολύ αγαπημένα του πρόσωπα: «Στον Μπαρμπα-Γιάννη τον περδολάρη και στην Ελένη, την Μπαμπαλιάρη, την υπηρέτρα.» Πρόκειται για ένα ξευγάρι που πέρασε τη ζωή τον κοντά στον Καλομοίρη σ' ένα μικρό σπιτάκι πίσω από το δικό του στο Φάληρο. Η Συμφωνία παίρνει το όνομα της από έναν στίχο από το πρώτο μέρος των Ταμδων και Ανάπαιστων, «Σ΄ Αγαπώ», του Κωστή Παλαμά: «- Ω λόγια των ανίδεων και των καλών ανθρώπων...» Παρόλο που μοιάζει πως σε τούτο το έργο ο Καλομοίρης δεν ασχολείται με τα εθνικά ιδανικά αλλά με τα προσωπικά του διώματα, αντιγράφει στις πρώτες σελίδες της παριτισύρας τους εξής στίχους από τον «Προφητικό» (Μεσ' στις παινεμένες χώρες, Χώρα παινεμένη...) από το «Δωδεκάλογο του Γύφτου»:

Και θα σδήσης καθώς σδήγουνε λιβόδια Και θα στήσης καθώς στηντόντε κυσανώ από μάτοσες φυτρωμένο με γητιές, πιό αλαφρά του περασμού σου τα σημάδια κι από τις θροσοσταλαματιές, θα σε κλαίν' τα κλαφνότολια στ' σχνά δράδια και στα μνήματα οι κλαννόγυρτες ιτιές.

Ο κάθε ακροατής ας αποφασίσει μόνος του πότε ο συνθέτης τραγουδάει τη χαμένη του πατρίδα τη Σμύρνη, πότε το θάνατο του παιδιού του και πότε τα δικά του, τα προσωπικά, όνειρα και πάθη

Manolis Kalomiris (1883-1962) SYMPHONY No.2. "OF THE GOOD AND SIMPLE PEOPLE" (1931)

Side A. I. In the plain. Allegretto vivo. II. Idyl aux champs. Moderato ma non troppo lento. Side B. III. At the fireplace (Grandmother Vavam). Scherzo.

The Orchestra & Choir of the Bulgarian RTV.

Conductor: Byron Fidetzis. Soloist: Markela Hatziano (mezzo).

Chorus Master: Mikhail Milkof. First Violin: Ivan Peev. Producer: Haris Politopoulos.

Manolis Kalomiris, the father figure of the Greek National School, was born in Smyrna in 1883 and died in Athens in 1962. His manifold activities as composer, pedagogue, founder of conservatoires, holder of various official posi-tions, author of musical textbooks and music critic, all shaped greek musical life to a considerable extent during the first half of the twentieth century. His early contact with the greek folk song, his german musical education (he studied in Vienna 1901-1906), his aquaintance with the Russian National School (he worked in Kharkov 1906-1910) and his involvement in the liberal of the contact of the studied in the contact of the contac involvement in the liberal movement and the movement for "dimotiki" (the spoken language of modern greeks as opposed to the purist language of the educated elite and the conservatives) were the influential factors in his artistic personality. Consciously moving between Wagnerism, the 19th century Russian School and greek folklore, he attained, especially in his orchestral scores, a style of his own. Large polyphonic structures, rich orchestrations, an overwhelming sense of dramatic impact and melodic pathos, a skill to expand folksong modes into chromatic structures are some of his characteristics. He wrote more than 200 works including 5 operas and 3 sympho

Symphony No.2, "Of the Good and Simple People", (also rendered: "of the good and innocent folk") was written between-1925 and 1931. It was performed only once in Athens in 1932. Both the performance and the public reception must have been poor. It was considered too difficult and too modern at the time. It received its second performance only 54 years later, on the 9th of September 1986, in the Athens English of the 1986 of the Athens English. 1986, in the Athens Festival, by the same artists that have 1986, in the Athens Festival, by the same artists that have produced the present recording. Kalomiris had started rewritting the first movement just before his death. The 42 pages he left behind, along with the available previous scores, were taken into consideration, by conductor Fidetzis, in preparing the present performance.

The first movement written in 5/8 and in the expanded sonata form, is rich in melodic and rythmical ideas. The first musical theme is presented at the beginning of the work by the english horn. From this basic idea spring most themes in this symphony. (The unity of musical themes is a characteristic of Kalomicis in enterpt). The nathen of 5/8 characteristic in enterpt. Kalomiris in general). The rythm of 5/8 changes often from 3-2 to 2-3. A climax is reached in the Coda, where Kalomiris uses at the same time rythms like 4/8 and 5/8, based on the common denominator. The second movement "Idyll aux Champs. "Moderatto ma non troppo lento, uses the choir without words. It is written in the form A-B-A. It starts and ends in a dreamy pianissimo but goes through a passage of great tension in its middle section. In the third movement "At the fireplace" (also rendered "Near the hearth") the mezzo-soprano sings the greek translation of a french poem by Jean Richepin. The original french and the greek oy Jean Richepin. Ine original french and the greek translation are written in a very strong peasant dialect and this movement more than any other shows the influence of greek folk song. Old Vavam is sitting at her fireplace spinning her wheel. "The four that will take all of us away, rich and poor alike" come to take her. She asks permission to complete her weaving and gives them money to have a few drinks at the taversa. They come back drunk. They hammer and nail the coffin but forget to put old Vavam inside and she God bless her! - continues to spin and weave away, at her fireplace. The fourth movement, "On the mountain", begins with a forcefull allegro but ends with a funeral song: "Cry for me. Oh cry my eyes...". Its full title is "Take me up to the mountains because the plain will kill me." This title reminds one of Yannakis, the hero of Kalomiris second opera, "Mother's Ring". It is possible that Kalomiris has written the funeral finale under the influence of the death of his own son, also called Yannakis, that took place, under tragic conditions, a short time before he began to write this symphony

Following the death of his son, Kalomiris moved away from central Athens, into what was then an isolated house near the sea. At this house he had a servant and a gardener. To those two "good and simple people" he devoted this symphony. Finally in the first pages of the score Kalomiris has copied certain verses from "The Twetve Lays of the Gipsy" by Kostis Palamas. In that part of his poem Palamas laments the lost along and possible of the poem Palamas laments the lost glory and power of Konstantinople and Byzantium. By 1925 Kalomiris' dream of seeing his own birth place, Smyrna and of course Konstantinople, liberated from the Turks, has withered away. This is probably one more idea behind his second symphony.

Conductor Byron Fidetzis works today at the Greek National Opera, The Orchestra of Greek Radio & Television and the Athens State Orchestra. Born in Salonica, where he started his musical education at the State Conservatoire, he completed it in Vienna, in 1977, where he studied the cello under Orlof and Navara and conducting under Swarowsky, Suitner and Caridis. He has received the Motsenigos prize of the Athens Academy and has also been honoured by the National Bank of Greece and the Salonica International Fair for his artistic achievement. He has appeared in all the major greek festivals, has conducted every greek orchestra and has often been invited abroad. He has played a leading role in the recording of greek music and has produced more than 10 records including Kalomiris' 1st Symphony, the opera "Rea" by Samaras, the Cantata "Kassandra" by Sisilianos and various works by Skalkotas, Varvoglis, Petridis, Evangelatos, Konstantinidis etc.

Markela Hatziano was born in Athens in 1960. She began her studies, at the age of 13, as a scholarship student, at the National Conservatoire, in Athens, under Gogo Georgilo-poulou. She graduated at the age of 19. In 1981 Tito Gobio offered her a grant to study in Florence and subsequently took her under his direct personal supervision at Asolo in the Veneto. In 1983 she won the Cardiff Singer of the World Award and since then has started her carreer in Greece and Award and since then has started her carreer in Greece and abroad. She has altready appeared twice in the Athens Festival, the second time with the Bulgarian RTV Orchestra & Chorus singing the Brahms Alto Rhapsody and Kalomiris' 2nd Symphony. Her tremendous success, with the public and the critics, lead to the present recording.

CONCERT Η ηχογράφηση έγινε τον Νοέμδριο του 1986 στο στούντιο της Βουλγαρικής Ραδιοφωνίας, στη Σόφου. Ηχολήκτης: Στέφαν Βλάντρωφ. Μοντάζ: Ιδίσ Στατίλωφ. Βοηθός Διευθυντή Χορωδίας: Ντόρα Κρίστοδα. Βοηθός Ηχολήκτη: Μαφέν Μαφένωφ. Μακέττα: Ευγενία Γρηγοράκη. Εκτύπωση: Σπέφος Γοργογιάντης. Κατασκεή Δίσων: ΟΡΙ. Τεansfer: Γιάννης Ιωαννίδης. Με την επωφίλαξη κάθε δικαιώματος του παραγωγού και του ιδιοκτήτη τον ηχογραφμείνων έργων. Ο Οιμεκριτικός τίτλος CONCERT ΑΤΗΕΝΣ χρηφωροποιείται από το Ελληνικό Πολιτιστικό Γραφείο, Πολιτιχνείου 6, 10433 Αθήνα. τηλ: 5228658/5246153, με την έγκριση του ιδιοκτήτη του.

This recording was made in the studios of Sofia Radio, Bulgaria, in November 1986. Sound Engineer: Stefan Vladkov. Editing: Ivan Statelov. Assistant Chorus Master: Dora Christova. Assistant Sound Enginner: Marin Marinov. Art Design: Eugenia Grigorakis. Printing: Spiros Gorgoyannis. Records Manufactured in Greece by GPI. Transfer: Yannis Ioannidis. All rights of the producer and the owner of the recorded work reserved. The trade mark CONCERT ATHERS is used by the Greek Cultural Office, 6 Polytehniou st., 10433 Athens, Greece. Tel: 5228658/5246153. TLX: 223957 CONC GR., with the permission of its owner.